

Ξενό συνταγματάρχης με ἦθος φρικαλέον. Πῶς! Ἄφηκε τὸ μοναστήριον;

Καὶ τῆς φαντασίας τοῦ ἀκαριαίως ἐνεργούσης, ἐνόμισεν ὅτι συνέβη ἤδη ἀρπαγὴ, ἀποπλάνησις, ὑπὸ τινος φιλαρέσκου νεανίου ἀναρριχηθέντος ἀπὸ τῶν τοίχων τοῦ κήπου καὶ ἀρπάσαντος τὴν δεσποινίδα Δεσυνή, παρὰ τὰς παραξικαρδίου κραυγὰς τῆς. Διατί νὰ μὴ ἦτο ἐκεῖ, αὐτός, ὁ Μερλώ!... Ὁ θὰ ἔβλεπον πῶς ἤθελε προασπίσει τὴν ἀθωότητα καὶ τρέψη εἰς φυγὴν τοὺς θρασεῖς ἀρπαγας.

Ὁ συνταγματάρχης ἀφῆκε τόσῳ σφοδρὸν ὄρυγμόν, ὥστε ἐξεπλάγη καὶ αὐτός, ἔσχε δὲ ἀόριστόν τινα ὑπόνοιαν ὅτι, ἐν τῷ ἡρέμῳ ἐκείνῳ μοναστηριακῷ ἐντευκτηρίῳ ὠμίλησεν ἰσως ὑψηλοφωνότερον τοῦ δέοντος. Ἄλλ' οἶα ὑπῆρξεν ἡ ἀπορία αὐτοῦ ἀκούσαντος τῆς ἀδελφῆς. νὰ τῷ λέγη ἐν ἀπαθείᾳ καὶ ἀδιαφορίᾳ περὶ τῶν ἀθλιότητων τοῦ βίου.

— Ὁ πατὴρ τῆς δεσποινίδος Δεσυνῆ ἐτελεύτησε τὴν πρωίαν ταύτην, καὶ ἐπέψαμεν τὴν προσφιλῆ θυγατέρα του, ὅπως δεηθῆ παρ' αὐτῶν.

Τὸ ὡς λάβρα ἠφαιστείου ζέον αἷμα τοῦ Μερλώ πάραυτα κατηνύσθη. Ὁ μαρκήσιος ἀπέθανε... Τοῦτο ἦτο γεγονός!... Διελόγισατο ὁ μαρκήσιος ἀπέθανεν, ἡ δὲ δεσποινὶς Δεσυνῆ ἔμελλεν ἀναμφιβόλως νὰ καταλίπη τὸ λυκειον, ἡ Μαγδαληνὴ θὰ ἔμενε μόνη ἐγκαταλειμμένη ὑπὸ τῆς συντροφῆς τῆς. Ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, ἡδύνατο ὁ Μερλώ ν' ἀφήσῃ ἐπὶ πλέον τὴν κόρην μακρὰν αὐτοῦ; Δὲν τὸ ἐνέκρινε, πλὴν ἔβλεπε μετὰ θλίψεως, ὅτι ἡ θυγάτηρ του ἔμελλε νὰ συνοικήσῃ ἐν τῇ αὐτῇ μετ' αὐτοῦ οἰκίᾳ, ἐν ἣ ἔζη ὡς ἀγαμος νέος. Ἐφαντάσθη, πρὸς στιγμὴν πάσας τὰς ἔξεις αὐτοῦ μεταβληθείσας, τὸν πεφιλημένον βίον του συνταραχθέντα, καὶ τὴν εὐφρόσυνον ἐλευθερίαν του καταρρευσάσαν, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνησυχίας, τὰς μερίμνας, τοὺς φόβους οὓς ἀναμφιλέκτως ἤθελε προξενεῖ αὐτῷ ἡ δυσχερὴς ἐπαγρύπνησις ἐπὶ νεανίδος, γυναικὸς ἤδη.

Ἡ Μαγδαληνὴ προσελθοῦσα διέκοψε τοὺς ὀδυνηροὺς τούτους διαλογισμοὺς του.

Ἡ θελκτικὴ κόρη ἐρρίφθη εἰς τὸν τράχηλον τοῦ πατρὸς τῆς, χέουσα χεῖμαρρον δακρῶν. Ἡ καρδιά τῆς συσχεθεῖσα ἀπὸ πρῶιας ἐξεχειλίσει ἐλευθέρως. Ὁ συνταγματάρχης, καταθρονηθεὶς ὑπὸ τῆς θέας τῆς θλίψεως ταύτης, ἐκάθισε τὴν θυγατέρα του παρ' αὐτῶν, καὶ, κάτω νεύων, ἐτονόθυζε μηχανικῶς: «Ἐμπρός, Μαγδαληνῆ, θάρρος!» οὐδὲν ἄλλο εὐρίσκων νὰ τῇ εἴπῃ.

Τῆς Μαγδαληνῆς κατευνασθείσης πως, ὁ συνταγματάρχης ἐπλημμυρήθη ὑπὸ λόγων. Βεβαίως, ὁ κ. Δεσυνῆ δὲν ἦτο φιλόστοργος πατὴρ, οὐδέποτε ἤρχετο νὰ ἴδῃ τὴν θυγατέρα του, οὐδ' ἀνησυχεῖ περὶ αὐτῆς, ἀλλ' ἦτο πατὴρ ὀπωδῆποτε, τούτου ἀπιόντος ἡ Λευκὴ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐπ' οὐδεμιᾶς καρδίας ἤλπιζεν, ἢ ἐπὶ τῆς Μαγδαληνῆς, τῆς φίλης τῆς, τῆς ἀληθοῦς ἀδελφῆς τῆς. Καὶ ἡ δεσποινὶς Μερλώ, διδοῦσα πλεῖω ἔξοδον εἰς τὰ δάκρυά

τῆς, ἀφηγεῖτο τῷ πατρὶ πάσας τὰς τρυφερὰς ἀδρότητας τῆς Λευκῆς, καὶ πόσον τῇ καθήδυνε τὴν πικρίαν τῆς μοναστηριακῆς ὑπάρξεώς τῆς. Τι θ' ἀπέβαινε ἀνευ τῆς φίλης τῆς; Καί, νῦν, αἰ τοῦ βίου περιπέτειαι ἔμελλον ἰσως νὰ χωρίσωσιν αὐτάς, τὰς ἀχωρίστους.

Οἱ ζῶηροὶ οὗτοι λόγοι τῆς Μαγδαληνῆς ἐμαλάκυναν τὸν ἐσκληρωμένον φλοιὸν τῆς γηραιᾶς καρδίας τοῦ Μερλώ, λίαν συγκινηθέντος, ἀπεμάξατο διὰ τοῦ χειριδωμένου δακτύλου του μικρὸν δάκρυ, ὅπερ ἀνήλθεν εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἐχειρώθη ὑπὸ τῆς θυγατρὸς του.

— Ἄλλ' ἡ δεσποινὶς Δεσυνῆ, εἶπε, δὲν εἶναι μόνη εἰς τὸν κόσμον, ἔχει τὸν θετὸν τῆς, τὸν κόμητα Καναλέλ, τὸν ἐξαιρετόν φίλον μου. Εἶναι λαμπρὰ καρδιά ὁ στρατηγός. Ὁ θὰ προστατεύῃ τὴν Λευκὴν, καὶ ἔχει δικαίωμα, διότι εἶναι ὁ φυσικὸς κηδεμὼν τῆς. Σὺ δὲν θὰ χωρισθῆς ἀπὸ τὴν φίλην σου, θὰ τὴν βλέπῃς εἰς τὸ στρατηγῶν, ὁπότεν θέλῃς.

Οἱ λόγοι οὗτοι κατεπαύσαν πῶς τὴν Μαγδαληνῆν, ἣν ἰδέα τις ἔθλιβεν. Ἡ φίλη τῆς ἦτο μακρὰν αὐτῆς, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ εἶχε μεγίστην ἀνάγκην τῶν παρὰμυθίων καὶ τῶν ἐνθαρρύνσεων τῆς. Ἡ δὲ, ἡρσιμένη ἐπὶ τοῦ ὄμου τοῦ πατρὸς τῆς μετὰ τὰ τρυφερὰ χεῖλη τῆς ἐπὶ τοῦ τραχέος καὶ ἐρυθροῦ ὠτὸς τοῦ συνταγματάρχου, ἡ Μαγδαληνὴ ἐκέτευεν αὐτόν! Ἄν ἤθελεν, ἐπὶ μίαν μόνην ὥραν, νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὴν εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Δεσυνῆ, οἶαν χαρὰν θὰ ἠσθάνετο ἡ Λευκὴ βλέπουσα τὴν φίλην τῆς! Τώρα μάλιστα ὁπότε αὐτὴ ἦτο ἀνευ στηρίγματος, ἀνευ συμβουλῆς, ἐγκαταλειμμένη εἰς ἑαυτήν, μέλλουσα ἰσως νὰ παλαίσῃ πρὸς σπουδαῖα συμφέροντα κατὰ ξένων, ἡ παρουσία ἀνδρός, μάλιστα ἀνδρὸς ἐκ τῆς θέσεώς του ἐπιβάλλοντος, τοῦ συνταγματάρχου, θὰ ἔχυνεν ἀναμφιβόλως βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὴν ἀρτίπληκτον καρδίαν τῆς φίλης τῆς... διότι οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἶναι ἀσπλαγχοὶ ὅταν ἔχουσι δοσοληψίας μετὰ μιᾶς γυναικὸς!...

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ Μερλώ ὠρθώθη, ὡς γηραιὸς ἵππος τοῦ στρατοῦ ἀκούων ἠχοῦσαν τὴν σάλπιγγα, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐσπινθηροβόλουν. Ναι! νὰ προασπίσει τὴν ἀνυπεράσπιστον ἀνεψιὰν τοῦ φίλου του ἦτο καθήκον του.

— Ἐχεις δικαίον, ἀνέκραξε, πρέπει νὰ μεταβῶμεν παρὰ τῆς Λευκῆς, σὺ μὲν πρὸς παραμυθίαν, ἐγὼ δὲ πρὸς ἀμυναν αὐτῆς. Νὰ ζητήσωμεν λοιπὸν ἀμέσως ἀδειαν ἐξόδου ἀπὸ τὴν διευθυντρίαν καὶ νὰ ἀναχωρήσωμεν.

Μετὰ τινα λεπτά, ὄχημα ὠδήγει τὴν Μαγδαληνῆν μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς εἰς τὴν ὁδὸν Bellechasse.

[Ἔπεται συνέχεια].

I. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Μετὰ τοῦ σημερινοῦ ἡμῶν φύλλου ἄπαντες οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἀναγνώσται τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» λαμβάνουσι

ΔΩΡΕΑΝ

τὸ Ἀ' φυλλάδιον τοῦ λαϊκοῦ ἀναγνώσματος τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου Ἀλεξάνδρου Δουμά :

ΙΑΤΡΟΥ ΑΤΟΜΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσιν, ἀντὶ εὐτελεστάτης σχετικῶς δαπάνης, τὸ ἀριστούργημα τοῦτο, παρακαλοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι με τοὺς ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ τοῦ φυλλαδίου ὁδούς ἡμῶν.

Ἡ Διεύθυνσις

τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ. Ἀλκιβ. Σπηλιάδην, Δ. Γαβριλάκην, Ἐμ. Βεκιερέλην καὶ Μιχ. Κ. Στυλιανοῦ. Ἀπεστάλησαν. — κ. Ν. Ναυτέρην καὶ Γ. Δελαγραμμάτικαν. Συμμορφωθῆμεν τοῖς δελταρίοις ὑμῶν. Ἐγράψαμεν. — κ. Κ. Δοιβελόπουλον. Ἐγράψαμεν.

Ἐὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλευθέρως ταχυδρομικῶν ἐπιπέδων. — Ἐπίσης προμηθεύομεν εἰς πάντα ὁποιονδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ αἴτησις νὰ συνοδεύηται μετὰ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Ἡ Γρύλλος τοῦ Μύλου, ὑπὸ Πονσὼν δὲ Τεράιλ; δρ. 2.20 — Ἡ Ἀμαξία Ἀριθμὸς 13, ὑπὸ Ἐαδιὲ δὲ Μοντεπέν, δρ. 11. — Ἐξημολογήσεις ἐνὸς Τέκνου τοῦ Αἰῶνος δρ. 2.20. — Ἐπιστολαὶ μιᾶς Μηδεντρίας δρ. 1.40. — Ἡ Μοσχολογία τῶν Παρισίων, ὑπὸ Πῶλ δὲ Κὼκ δρ. 2.20 — Ἱστορία δύο Μελλονύμφων, ὑπὸ Ἀλεξ. Μαρζόνη (τόμοι 3) δρ. 4. — Ὁ Καμπούρης τῶν Παρισίων, ὑπὸ Πῶλ δὲ Κὼκ δρ. 1.30 — Τὰ ἔγγραφα ἐνὸς Κακουργήματος δρ. 2.70 — Κλεοπάτρα δρ. 2.70 — Τὰ Μυστήρια τοῦ Κόσμου μετ' εἰκόνων, δρ. 1.70. — Ὁ Ἰωάννης ἀνευ ἐπιπέτου (τόμοι 2) δρ. 4.30 — Ἡ Μάμη (τόμοι 3) δρ. 6.60 — Περιπέτεια ἐν Περσίᾳ, μετ' εἰκόνων δρ. 3.30. — Παρισίων Ἀπόκρυφα, μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ι. Σκυλίση (τόμοι 10). δρ. 6. — Τὸ Τριακοσάδρακμον Ἐπαθλον, Γρηγορίου, Δ. Ξενοπούλου λεπ. 50. — Παλαιαὶ Ἀμαρτίαι λυρική συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούργλου λεπ. 60. Ἀσκάνιος, ὑπὸ Ἀλ. Δουμά (τόμ. 7) δρ. 4.20 — Βίκοσιπενταετής Ἑλληὴν πλοίαρχος, διήγημα ὑπὸ Στεφ. Ξένου, λ. 50. — Ἡ Ἐκστρατεία μας εἰς τὴν σελήνην, ὑπὸ Δ. Καλαποθῆκη, δρ. 1.50. — Ἐρυθρὰ κηλὶς, ὑπὸ Παύλου Φεβάλ, μετάφρασις Ἡλ. Ραφτοπούλου, δρ. 2. — Ἐρυθρὸν προσωπίδοφόρον, ὑπὸ Ponson de Terail, μετάφρασις Ν. Δεστουάννου, (τόμ. 2) δρ. 4. — Ἐρυθροδερμοί, ὑπὸ P. Duplessise, μετάφρασις Γ. Ἰγγλέση, δρ. 1.50. — Ἡ καλύβη τοῦ Θωμά ἢ ὁ βίος τῶν μαύρων ἐν Ἀμερικῇ, ὑπὸ Ἐρριέττης Στόβης, μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ (τόμοι 2) δρ. 2.50. — Ἰατρός Ραμῶν, ὑπὸ Γεωργίου Ὀνέ, μετάφρασις Α. Παπαδιαμαντῆ, δρ. 3. — Ἰζολίνα ἢ Μεξικανὴ, μυθιστορημα μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, δρ. 2.